

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

9. november 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 371/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 371/02 Sag C-361/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 7 — ydelse ved alderdom — julegratiale — bopælsbestemmelse) 2

2015/C 371/03 Sag C-433/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 7 — artikel 21 — ydelse ved sygdom — plejegendtgørelse, godtgørelse til assistance og godtgørelse som kompensation for meromkostninger — bopælsbestemmelse) 2

2015/C 371/04	Sag C-519/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2015 — Alpha Bank Cyprus Ltd mod Dau Si Senh m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Anotato Dikastirio Kyprou — Cypern) (Præjudiciel forelæggelse — samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — forordning (EF) nr. 1393/2007 — artikel 8 — nægtelse af at modtage dokumentet — manglende oversættelse af et af de fremsendte dokumenter — manglende vedlæggelse af standardformularen i bilag II til forordningen — virkninger)	3
2015/C 371/05	Sag C-589/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. september 2015 — sag anlagt af F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF — mellembeskatning af kapitalindkomst og indtægter fra salget af andele oppebåret af en national fond — afslag på adgang til i beskatningsgrundlaget at fratække støttebeløb til ikke-hjemmehørende modtagere, som i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke er skattepligtige i den medlemsstat, hvor fonden beskattes) . . .	4
2015/C 371/06	Sag C-597/13 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. september 2015 — Total SA mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — markedet for råparaffin — overtrædelse begået af et datterselskab, som ejes 100 % af et moderselskab — formodning for, at moderselskabet har udøvet afgørende indflydelse på datterselskabet — ansvar for moderselskabet, som udelukkende følger af dets datterselskabs ulovlige adfærd — dom, der nedsætter størrelsen af den bøde, som datterselskabet er blevet pålagt — konsekvenser for moderselskabets retlige situation) . . .	5
2015/C 371/07	Sag C-634/13 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. september 2015 — Total Marketing Services, indtrådt i rettighederne efter Total Raffinage Marketing mod Europa-Kommissionen (Appel — et konkurrence — markedet for paraffinvoks — markedet for råparaffin — varighed af deltagelsen i et ulovligt kartel — deltagelsens ophør — afbrydelse af deltagelsen — fravær af hemmelige kontakter i en bestemt periode — overtrædelsens fortsættelse — bevisbyrde — offentlig afstandtagen — de andre karteldeltageres opfattelse af hensigten om afstandtagen — begrundelsespligt — princippet om uskyldsformodning, ligebehandlingsprincippet, princippet om effektiv domstolsbeskyttelse og princippet om individuelle straffe)	6
2015/C 371/08	Forenede sager C-10/14, C-14/14 og C-17/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2015 — J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14) og Société Générale SA (C-17/14) mod Staatssecretaris van Financiën (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — direkte beskatning — artikel 63 TEUF og 65 TEUF — frie kapitalbevægelser — beskatning af udbytte fra aktieporteføljer — kildeskat — restriktion — endelig skattebyrde — elementer med henblik på sammenligning af hjemmehørende skattepligtiges og ikke-hjemmehørende skattepligtiges skattebyrder — sammenlignelighed — medregning af indkomstkatten eller selskabsskatten — overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning — neutralisering af en restriktion ved hjælp af en overenskomst)	6
2015/C 371/09	Sag C-33/14 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2015 — Mory SA, under likvidation, Mory Team, under likvidation, og Superga Invest mod Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — annullationssøgsmål — artikel 263 TEUF — formaliteten — ulovlig og uforenelig støtte — tilbagesøgningsforpligtelse — Europa-Kommissionens afgørelse om ikke at udvide tilbagesøgningsforpligtelsen til at omfatte overtageren af støttemodtageren — søgsmålsinteresse — søgsmål om erstatning og tilbagesøgning af støtte for de nationale domstole — søgsmålskompetence — sagsøgeren ikke individuelt berørt)	7

2015/C 371/10	Sag C-67/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. september 2015 — Jobcenter Berlin Neukölln mod Nazifa Alimanovic m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundessozialgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — fri bevægelighed for personer — unionsborgerskab — ligebehandling — direktiv 2004/38/EF — artikel 24, stk. 2 — sociale ydelser — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 4 og 70 — særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse — arbejdssøgende statsborgere i en medlemsstat, der opholder sig på en anden medlemsstats område — udelukket — bevarelse af status som arbejdstager)	8
2015/C 371/11	Sag C-85/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2015 — KPN BV mod Autoriteit Consument en Markt (ACM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — forsyningspligt og brugerrettigheder — direktiv 2002/22/EF — artikel 28 — adgang til numre og tjenester — ikke-geografiske numre — direktiv 2002/19/EF — artikel 5, 8 og 13 — de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser — priskontrol — transittjenester i forbindelse med opkald — national lovgivning, der pålægger udbydere af transittjenester i forbindelse med telefonopkald ikke at anvende højere takster for opkald til ikke-geografiske numre end for opkald til geografiske numre — virksomhed uden stærk position på markedet — kompetent national myndighed)	9
2015/C 371/12	Sag C-215/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2015 — Société de Produits Nestlé SA mod Cadbury UK Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 3, stk. 3 — begrebet »fornødent særpræg opnået ved brug« — tredimensionalt varemærke — Kit Kat-chokoladeovertrukket vaffel med fire barer — artikel 3, stk.1, litra e) — tegn, som består både af en udformning, som følger af varens egen karakter, og af en udformning, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat — fremstillingsproces inkluderet i det tekniske resultat) . . .	10
2015/C 371/13	Sag C-257/14: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 17. september 2015 — C. van der Lans mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — luftfart — flypassageres rettigheder ved forsinkelse eller aflysning af et fly — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5, stk. 3 — boardingafvisning og aflysning af et fly — lang forsinkelse af et fly — kompensation og bistand til luftfartspassagerer — usædvanlige omstændigheder)	11
2015/C 371/14	Sag C-344/14: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. september 2015 — Kyowa Hakko Europe GmbH mod Hauptzollamt Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — told- og statistiknomenklatur — tarifiering af varer — aminosyreblandinger, der anvendes til tilberedelsen af næringsmidler til spæd- og småbørn, som er allergiske over for komælksproteiner — tarifiering i toldposition 2106 som »tilberedte næringsmidler« eller 3003 som »lægemidler«)	12
2015/C 371/15	Sag C-367/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — støtte, der er ydet til virksomheder i Venedig og Chioggia — nedsættelse af sociale bidrag — manglende tilbagesøgning af støtten inden for den fastsatte frist — Domstolens dom, hvori det fastslås, at der foreligger et traktatbrud — manglende opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøde — fast beløb)	12

2015/C 371/16	Sag C-416/14: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. september 2015 — Fratelli De Pra SpA og SAIV SpA mod Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno og Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — telekommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/22/EF — fri bevægelighed for terminaludstyr til jordbaseret mobil telekommunikation — direktiv 1999/5/EF — gebyr for brug af udstyret — generel tilladelse eller brugslicens — abonnementsaftale, der gælder som en generel tilladelse eller en licens — forskellig behandling af brugere med eller uden abonnementsaftale)	13
2015/C 371/17	Sag C-427/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 3. august 2015 — NEW WAVE CZ a.s. mod ALLTOYS spol. s r. o.	15
2015/C 371/18	Sag C-432/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 7. august 2015 — Odvolací finanční ředitelství mod Pavlína Baštová	15
2015/C 371/19	Sag C-481/15: Sag anlagt den 10. september 2015 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	16
2015/C 371/20	Sag C-495/15 P: Appel iværksat den 21. september 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. juli 2015 i sag T-314/13, Portugal mod Kommissionen . .	17
Retten		
2015/C 371/21	Sag T-421/07 RENV: Rettens dom af 18. september 2015 — Deutsche Post mod Kommissionen (Statsstøtte — omdeling af post — foranstaltninger truffet af de tyske myndigheder til fordel for Deutsche Post AG — beslutning om at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF — søgsmålsinteresse — fornyet indledning af en afsluttet procedure — retsvirkninger af en dom om annullation)	19
2015/C 371/22	Sag T-245/11: Rettens dom af 23. september 2015 — ClientEarth og International Chemical Secretariat mod ECHA (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i ECHA's besiddelse — dokumenter fra en tredjemand — fristen for at besvare en begæring om aktindsigt — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af en tredjemands forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af beslutningsprocessen — mere tungtvejende offentlig interesse — miljøoplysninger — emissioner til miljøet)	20
2015/C 371/23	Sag T-121/13: Rettens dom af 18. september 2015 — Oil Pension Fund Investment Company mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indfrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart urigtigt skøn — proportionalitet — ejendomsret — begrænsning af annullationens tidsmæssige virkninger)	21
2015/C 371/24	Sag T-161/13: Rettens dom af 22. september 2015 — First Islamic Investment Bank mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indfrysning af midler — fejlskøn — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — proportionalitet)	22

2015/C 371/25	Sag T-428/13: Rettens dom af 18. september 2015 — IOC-UK mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — ret til at blive hørt — begrundelsespligt — ret til forsvar — åbenbart urigtigt skøn — proportionalitet — ejendomsret — ligebehandling og ikke-forskelsbehandling)	23
2015/C 371/26	Sag T-653/13 P: Rettens dom af 18. september 2015 — Wahlström mod Frontex (Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2010 — årlig samtale med bedømmeren — fastsættelse af mål)	23
2015/C 371/27	Sag T-359/14: Rettens dom af 18. september 2015 — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia mod KHIM — Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE) (EF-varemærker — ugyldighedssag — ansøgning om EF-figurmærket COLOMBIANO COFFEE HOUSE — ældre beskyttet geografisk oprindelsesbetegnelse Café de Colombia — artikel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 510/2006 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009)	24
2015/C 371/28	Sag T-484/15: Sag anlagt den 20. august 2015 — KV mod EACEA	25
2015/C 371/29	Sag T-493/15 P: Appel iværksat den 26. august 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 18. juni 2015 i sag F-5/14, CX mod Kommissionen	26
2015/C 371/30	Sag T-496/15 P: Appel iværksat den 28. august 2015 af CX til prøvelse af Personalerettens dom af 18. juni 2015 i sag F-27/13, CX mod Kommissionen	27
2015/C 371/31	Sag T-506/15: Sag anlagt den 29. august 2015 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen	28
2015/C 371/32	Sag T-508/15: Sag anlagt den 2. september 2015 — Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen	29
2015/C 371/33	Sag T-514/15: Sag anlagt den 1. september 2015 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mod Kommissionen	31
2015/C 371/34	Sag T-515/15: Sag anlagt den 1. september 2015 — Almaz-Antey mod Rådet	33
2015/C 371/35	Sag T-524/15: Sag anlagt den 7. september 2015 — NICO mod Rådet	34
2015/C 371/36	Sag T-525/15: Sag anlagt den 7. september 2015 — Petro Suisse Intertrade mod Rådet	35
2015/C 371/37	Sag T-526/15: Sag anlagt den 7. september 2015 — HK Intertrade mod Rådet	36
2015/C 371/38	Sag T-529/15: Sag anlagt den 8. september 2015 — Intesa Sanpaolo mod KHIM (START UP INITIATIVE)	37

2015/C 371/39	Sag T-534/15: Sag anlagt den 16. september 2015 — LG Electronics mod KHIM — Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT)	38
2015/C 371/40	Sag T-535/15: Sag anlagt den 15. september 2015 — CBM mod KHIM — İD Group (Fashion ID) . .	39
2015/C 371/41	Sag T-536/15: Sag anlagt den 15. september 2015 — CBM mod KHIM — İD Group (Fashion ID) . .	40
2015/C 371/42	Sag T-537/15: Sag anlagt den 14. september 2015 — Deutsche Post mod KHIM — Verbis Alfa (InPost)	41
2015/C 371/43	Sag T-538/15: Sag anlagt den 17. september 2015 — Regent University mod KHIM — Regent's College (REGENT UNIVERSITY)	42
2015/C 371/44	Sag T-545/15: Sag anlagt den 22. september 2015 — Pi-Design mod KHIM — Nestlé (PRESSO) . . .	43
2015/C 371/45	Sag T-557/15 P: Appel iværksat den 16. september 2015 af Fernando De Esteban Alonso til prøvelse af Personalerettens kendelse af 15. juli 2015 i sag F-35/15, De Esteban Alonso mod Kommissionen . . .	44
2015/C 371/46	Sag T-563/15: Sag anlagt den 24. september 2015 — Paglieri Sell System mod KHIM (APOTEKE) . .	45

Retten for EU-Personalesager

2015/C 371/47	Sag F-14/12 RENV: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 30. september 2015 — Schönberger mod Revisionsretten (Personalesag — tjenestemænd — hjemvisning til Personaleretten efter ophævelse — forfremmelse — forfremmelsesåret 2011 — afslag på forfremmelse — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	46
2015/C 371/48	Sag F-73/14: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 28. september 2015 — Kriscak mod Europol (Personalesag — ansatte i Europol — Europol-konventionen — vedtægten for ansatte i Europol — bilag 1 til vedtægten for ansatte i Europol — liste over stillinger angivet med fede typer, som kun kan besættes af en person, der er ansat af de kompetente myndigheder som anført i artikel 2, stk. 4, i Europol-konventionen — begrænsede stillinger — afgørelse truffet af Europol — stillinger, som kun kan besættes af en person, der er ansat af de kompetente myndigheder som anført i artikel 3 i Europol's afgørelse — anvendelse af ansættelsesvilkårene på ansatte i Europol — ingen forlængelse af en tidsbegrænset kontrakt som midlertidigt ansat — afslag på at tildele en tidsbegrænset kontrakt som midlertidigt ansat — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)	46
2015/C 371/49	Sag F-54/15: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 30. september 2015 — Nunes mod Revisionsretten (Personalesag — kontraktansat — anfægtelse af ansættelsesvilkårene — for sent indgivet klage — manglende overholdelse af den administrative procedure — åbenbart afvisningsgrundlag) . .	47

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 371/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 363 af 3.11.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 354 af 26.10.2015

EUT C 346 af 19.10.2015

EUT C 337 af 12.10.2015

EUT C 328 af 5.10.2015

EUT C 320 af 28.9.2015

EUT C 311 af 21.9.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-361/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 7 — ydelse ved alderdom — julegratiale — bopælsbestemmelse)

(2015/C 371/02)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Tokár, D. Martin og F. Schatz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-433/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 7 — artikel 21 — ydelse ved sygdom — plejegendtgørelse, godtgørelse til assistance og godtgørelse som kompensation for meromkostninger — bopælsbestemmelse)

(2015/C 371/03)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Tokár, D. Martin og F. Schatz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) *Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 336 af 16.11.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2015 — Alpha Bank Cyprus Ltd mod Dau Si Senh m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Anotato Dikastirio Kyprou — Cypern)

(Sag C-519/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — forordning (EF) nr. 1393/2007 — artikel 8 — nægtelse af at modtage dokumentet — manglende oversættelse af et af de fremsendte dokumenter — manglende vedlæggelse af standardformularen i bilag II til forordningen — virkninger)

(2015/C 371/04)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Anotato Dikastirio Kyprou

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alpha Bank Cyprus Ltd

Sagsøgte: Dau Si Senh, Alpha Panareti Public Ltd, Susan Towson, Stewart Cresswell, Gillian Cresswell, Julie Gaskell, Peter Gaskell, Richard Wernham, Tracy Wernham, Joanne Zorani og Richard Simpson

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (»forkyndelse af dokumenter«) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at:

— den modtagende enhed under alle omstændigheder, og uden at den har en skønsmargin i denne henseende, er forpligtet til at underrette et dokumentes adressat om hans ret til at nægte at modtage dette dokument, ved konsekvent at anvende standardformularen i bilag II til denne forordning til dette formål, og

— den omstændighed, at denne instans, når den foretager forkyndelsen af et dokument til dets adressat, ikke har vedlagt standardformularen i bilag II til forordning nr. 1393/2007, ikke udgør en grund til at erklære proceduren ugyldig, men er en undladelse, der skal afhjælpes i henhold til bestemmelserne i denne forordning.

⁽¹⁾ EUT C 377 af 21.12.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. september 2015 — sag anlagt af F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-589/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF — mellembeskatning af kapitalindkomst og indtægter fra salget af andele oppebåret af en national fond — afslag på adgang til i beskatningsgrundlaget at fratække støttebeløb til ikke-hjemmehørende modtagere, som i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke er skattepligtige i den medlemsstat, hvor fonden beskattes)

(2015/C 371/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Procesdeltager: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Konklusion

Artikel 56 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats skattelovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en hjemmehørende privat fond — inden for rammerne af den mellembeskatning, der pålægges den kapitalindkomst og de indtægter fra salget af andele, som denne sidstnævnte har oppebåret — kun har ret til, i sit beskatningsgrundlag i et givet regnskabsår, at fratække de støttebeløb, der er udbetalt i løbet af samme regnskabsår, og som modtagerne af disse støttebeløb i den medlemsstat, hvor fonden er skattepligtig, beskattes af, hvorimod et sådant fradrag udelukkes af denne nationale skattelovgivning, hvis modtageren er bosiddende i en anden medlemsstat og i den medlemsstat, hvor fonden beskattes, i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget for den skat, som i princippet opkræves på støttebeløb.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. september 2015 — Total SA mod Europa-Kommissionen(Sag C-597/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — markedet for råparaffin — overtrædelse begået af et datterselskab, som ejes 100 % af et moderselskab — formodning for, at moderselskabet har udøvet afgørende indflydelse på datterselskabet — ansvar for moderselskabet, som udelukkende følger af dets datterselskabs ulovlige adfærd — dom, der nedsætter størrelsen af den bøde, som datterselskabet er blevet pålagt — konsekvenser for moderselskabets retlige situation)

(2015/C 371/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Total SA (ved advokats E. Morgan de Rivery og E. Lagathu)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom Total mod Kommissionen (T-548/08, EU:T:2013:434) ophæves, for så vidt som dommen ikke bringer den bøde, som Total SA var blevet pålagt, på niveau med den bøde, som Total Raffinage Marketing SA er blevet pålagt med dom Total Raffinage Marketing mod Kommissionen (T-566/08, EU:T:2013:423).
- 2) Iøvrigt forkastes appellen.
- 3) Den bøde, som Total SA og Total Raffinage Marketing SA i fællesskab og solidarisk er blevet pålagt i artikel 2 i Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks), fastsættes til 125 459 842 EUR.
- 4) Total SA betaler tre fjerdedele af Europa-Kommissionens omkostninger og bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger i forbindelse med nærværende appel og sagen i første instans.
- 5) Kommissionen bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af Total SA's omkostninger i forbindelse med nærværende appel og sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. september 2015 — Total Marketing Services, indtrådt i rettighederne efter Total Raffinage Marketing mod Europa-Kommissionen

(Sag C-634/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — markedet for paraffinvoks — markedet for råparaffin — varighed af deltagelsen i et ulovligt kartel — deltagelsens ophør — afbrydelse af deltagelsen — fravær af hemmelige kontakter i en bestemt periode — overtrædelsens fortsættelse — bevisbyrde — offentlig afstandtagen — de andre karteldeltageres opfattelse af hensigten om afstandtagen — begrundelsespligt — princippet om uskyldsformodning, ligebehandlingsprincippet, princippet om effektiv domstolsbeskyttelse og princippet om individuelle straffe)

(2015/C 371/07)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Total Marketing Services, indtrådt i rettighederne efter Total Raffinage Marketing (ved avocats A. Vandencastele, C. Lemaire og S. Naudin)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved P. Van Nuffel og A. Biolan, som befuldmægtigede, bistået af avocat N. Coutrelis)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Total Marketing Services SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2015 — J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14) og Société Générale SA (C-17/14) mod Staatssecretaris van Financiën (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Forenede sager C-10/14, C-14/14 og C-17/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direkte beskatning — artikel 63 TEUF og 65 TEUF — frie kapitalbevægelser — beskatning af udbytte fra aktieporteføljer — kildeskat — restriktion — endelig skattebyrde — elementer med henblik på sammenligning af hjemmehørende skattepligtiges og ikke-hjemmehørende skattepligtiges skattebyrder — sammenlignelighed — medregning af indkomstkatten eller selskabsskatten — overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning — neutralisering af en restriktion ved hjælp af en overenskomst)

(2015/C 371/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14) og Société Générale SA (C-17/14)

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter der indeholdes kildeskat af udbytte, der udbetales af et hjemmehørende selskab såvel til hjemmehørende skattepligtige som til ikke-hjemmehørende skattepligtige, med fastsættelse af en mekanisme for modregning eller tilbagebetaling af denne kildeskat, der alene gælder for hjemmehørende skattepligtige, hvorimod kildeskatten er endelig for fysiske personer og selskaber, der er ikke-hjemmehørende skattepligtige, for så vidt som den endelige skattebyrde på udbytte, der pålægges ikke-hjemmehørende i denne stat, er større end den, der påhviler hjemmehørende, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve i hovedsagerne. Med henblik på at fastslå disse skattebyrder skal den forelæggende ret i sagerne C-10/14 og C-14/14 medregne beskatning af hjemmehørende vedrørende samtlige de andele, der ejes i nederlandske selskaber i løbet af et kalenderår, og det formuebeløb, der er friaget for skat i henhold til den nationale lovgivning, og i sag C-17/14 medregne de omkostninger, der er direkte forbundet med modtagelsen af udbytte.

Såfremt der foreligger en restriktion for de frie kapitalbevægelser, kan denne begrundes med virkningerne af en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning, der er indgået mellem den medlemsstat, hvori den fysiske person eller selskabet er hjemmehørende, og den medlemsstat, hvor udbyttet stammer fra, under forudsætning af at den forskellige behandling af skattepligtige, der er hjemmehørende i sidstnævnte stat, og skattepligtige, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, med hensyn til udbyttebeskatning forsvinder. Under de i sagerne C-14/14 og C-17/14 omhandlede omstændigheder og med forbehold for den efterprøvelse, som det tilkommer den forelæggende ret at foretage, kan restriktionen for de frie kapitalbevægelser, såfremt det fastslås, at en sådan foreligger, ikke anses for begrundet.

(¹) EUT C 129 af 28.4.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2015 — Mory SA, under likvidation, Mory Team, under likvidation, og Superga Invest mod Europa-Kommissionen

(Sag C-33/14 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — annullationssøgsmål — artikel 263 TEUF — formaliteten — ulovlig og uforenelig støtte — tilbagesøgningsforpligtelse — Europa-Kommissionens afgørelse om ikke at udvide tilbagesøgningsforpligtelsen til at omfatte overtageren af støttemodtageren — søgsmålsinteresse — søgsmål om erstatning og tilbagesøgning af støtte for de nationale domstole — søgsmålskompetence — sagsøgeren ikke individuelt berørt)

(2015/C 371/09)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Mory SA, under likvidation, Mory Team, under likvidation, og Superga Invest (ved avocats B. Vatieer og F. Loubières)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets kendelse Mory m.fl. mod Kommissionen (T-545/12, EU:T:2013:607) ophæves.
- 2) Annullationssøgsmålet anlagt af Mory SA, Mory Team og Superga Invest til prøvelse af Kommissionens afgørelse C (2012) 2401 final af 4. april 2012 vedrørende overtagelsen af Sernam-gruppens aktiver i forbindelse med insolvensbehandlingen af koncernen afvises.
- 3) Mory SA, Mory Team, Superga Invest og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger både i forbindelse med sagen i første instans og med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. september 2015 — Jobcenter Berlin Neukölln mod Nazifa Alimanovic m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundessozialgericht — Tyskland)

(Sag C-67/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri bevægelighed for personer — unionsborgerskab — ligebehandling — direktiv 2004/38/EF — artikel 24, stk. 2 — sociale ydelser — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 4 og 70 — særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse — arbejdssøgende statsborgere i en medlemsstat, der opholder sig på en anden medlemsstats område — udelukket — bevarelse af status som arbejdstager)

(2015/C 371/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundessozialgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jobcenter Berlin Neukölln

Sagsøgte: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic og Valentino Alimanovic

Konklusion

Artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1244/2010 af 9. december 2010, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter de statsborgere fra andre medlemsstater, der befinder sig i en situation som den i direktivets artikel 14, stk. 4, litra b), omhandlede, udelukkes fra at modtage visse »særlige, ikke-bidragspligtige kontantydelse« som omhandlet i artikel 70, stk. 2, i forordning nr. 883/2004, der også må anses for »sociale ydelser« som omhandlet i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38, mens disse ydelser er garanteret statsborgere fra denne medlemsstat, der befinder sig i samme situation.

(¹) EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2015 — KPN BV mod Autoriteit Consument en Markt (ACM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-85/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — forsyningspligt og brugerrettigheder — direktiv 2002/22/EF — artikel 28 — adgang til numre og tjenester — ikke-geografiske numre — direktiv 2002/19/EF — artikel 5, 8 og 13 — de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser — priskontrol — transittjenester i forbindelse med opkald — national lovgivning, der pålægger udbydere af transittjenester i forbindelse med telefonopkald ikke at anvende højere takster for opkald til ikke-geografiske numre end for opkald til geografiske numre — virksomhed uden stærk position på markedet — kompetent national myndighed)

(2015/C 371/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KPN BV

Sagsøgt: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Konklusion

- 1) EU-retten skal fortolkes således, at den giver en kompetent national myndighed mulighed for at pålægge en takstforpligtelse, såsom den i hovedsagen omhandlede, i henhold til artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009, for at fjerne en hindring for opkald til ikke-geografiske numre inden for Den Europæiske Union, som ikke er af teknisk karakter, men som følger af anvendte takster, uden at der er foretaget en markedsanalyse, der godtgør, at den omhandlede virksomhed har en stærk position på markedet, såfremt en sådan forpligtelse udgør en nødvendig foranstaltning til sikring af, at slutbrugere har adgang til de tjenester, der bruger ikke-geografiske numre inden for EU.

Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om denne bestemmelse er opfyldt, og om takstforpligtelsen er objektiv, gennemsigtig, forholdsmæssig, støttet på problemets karakter og begrundet i de formål, der er opregnet i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, og at procedurerne i artikel 6, 7 og 7a i direktiv 2002/21, som ændret ved direktiv 2009/140, er iagttaget.

- 2) EU-retten skal fortolkes således, at en medlemsstat kan foreskrive, at en takstforpligtelse i henhold til artikel 28 i direktiv 2002/22, som ændret ved direktiv 2009/136, såsom den i hovedsagen omhandlede, pålægges af en anden national myndighed end den nationale tilsynsmyndighed, der generelt har til opgave at anvende EU's rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, med forbehold for, at denne myndighed opfylder de betingelser vedrørende kompetence, uafhængighed, upartiskhed og gennemsigtighed, som er fastsat i direktiv 2002/21, som ændret ved direktiv 2009/140, og at de afgørelser, den træffer, effektivt kan påklages til en klageinstans, som er uafhængig af de involverede parter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2015 — Société de Produits Nestlé SA mod Cadbury UK Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det forenede Kongerige)

(Sag C-215/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 3, stk. 3 — begrebet »fornødent særpræg opnået ved brug« — tredimensionalt varemærke — Kit Kat-chokoladeovertrukket vaffel med fire barer — artikel 3, stk. 1, litra e) — tegn, som består både af en udformning, som følger af varens egen karakter, og af en udformning, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat — fremstillingsproces inkluderet i det tekniske resultat)

(2015/C 371/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société de Produits Nestlé SA

Sagsøgt: Cadbury UK Ltd

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at den er til hinder for registreringen som varemærke af et tegn, der består af en vares udformning, når denne udformning omfatter tre væsentlige kendetegn, hvoraf det ene følger af varens egen karakter, og de to andre er nødvendige for at opnå et teknisk resultat, dog på den betingelse, at mindst én af registreringshindringerne i denne bestemmelse finder fuld anvendelse på den omhandlede udformning.

- 2) Artikel 3, stk. 1, litra e), nr. ii), i direktiv 2008/95, som tillader, at tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat, udelukkes fra registrering, skal fortolkes således, at den omhandler den måde, hvorpå den omhandlede vare fungerer, og ikke finder anvendelse på den måde, hvorpå varen er fremstillet.
- 3) For at opnå registrering af et varemærke, som har opnået fornødent særpræg som følge af den brug, der er gjort deraf, som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2008/95 — uanset om det er som en del af et andet registreret varemærke eller sammen med dette varemærke — skal ansøgeren om registreringen bevise, at den relevante personkreds opfatter den vare eller tjenesteydelse, som er omfattet alene af dette varemærke — i modsætning til ethvert andet varemærke, der måtte være til stede — som hidrørende fra en bestemt virksomhed.

(¹) EUT C 235 af 21.7.2014.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 17. september 2015 — C. van der Lans mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-257/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — luftfart — flypassageres rettigheder ved forsinkelse eller aflysning af et fly — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5, stk. 3 — boardingafvisning og aflysning af et fly — lang forsinkelse af et fly — kompensation og bistand til luftfartspassagerer — usædvanlige omstændigheder)

(2015/C 371/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C. van der Lans

Sagsøgt: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Konklusion

Artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at en teknisk fejl, såsom den i hovedsagen omhandlede, der er opstået pludseligt, som ikke kan tilskrives mangelfuld vedligeholdelse, og som heller ikke er blevet opdaget under et sædvanligt eftersyn, ikke er omfattet af begrebet »usædvanlige omstændigheder« i denne bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. september 2015 — Kyowa Hakko Europe GmbH mod Hauptzollamt Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-344/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — told- og statistiknomenklatur — tarifering af varer — aminosyreblandinger, der anvendes til tilberedelsen af næringsmidler til spæd- og småbørn, som er allergiske over for komælksproteiner — tarifering i toldposition 2106 som »tilberedte næringsmidler« eller 3003 som »lægemidler«)

(2015/C 371/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kyowa Hakko Europe GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hannover

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens forordning (EF) nr. 1214/2007 af 20. september 2007, skal fortolkes således, at aminosyreblandinger som de i hovedsagen omhandlede, der anvendes til tilberedelse af næringsmidler til spæd- og småbørn, som er allergiske over for komælksproteiner, skal tariferes i denne nomenklatures pos. 2106 som »tilberedte næringsmidler«, for så vidt som disse produkter på grund af deres objektive karakteristika og egenskaber ikke har en præcis terapeutisk eller profylaktisk virkning på visse funktioner i den menneskelige organisme og derfor ikke kan anvendes med henblik på forebyggelse eller behandling af en sygdom eller en lidelse, og idet de heller ikke er naturligt bestemt til medicinsk anvendelse, hvilket det tilkommer den nationale ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-367/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — støtte, der er ydet til virksomheder i Venedig og Chioggia — nedsættelse af sociale bidrag — manglende tilbagesøgning af støtten inden for den fastsatte frist — Domstolens dom, hvori det fastslås, at der foreligger et traktatbrud — manglende opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøde — fast beløb)

(2015/C 371/15)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Conte, D. Grespan og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke på datoen for udløbet af den frist, som var fastsat i den af Europa-Kommissionen den 21. november 2012 fremsendte åbningsskrivelse, havde truffet alle de foranstaltninger, som opfyldelsen af dom Kommissionen mod Italien (C-302/09, EU:C:2011:634) indebærer.
- 2) Den Italienske Republik skal til Europa-Kommissionen, på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«, regnet fra dagen for afsigelsen af nærværende dom og indtil opfyldelsen af dom Kommissionen mod Italien (C-302/09, EU:C:2011:634), betale en tvangsbøde på 12 mio. EUR pr. halvårs forsinkelse med iværksættelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme denne dom Kommissionen mod Italien.
- 3) Den Italienske Republik skal til Europa-Kommissionen, på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«, betale et fast beløb på 30 mio. EUR.
- 4) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 395 af 10.11.2014.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. september 2015 — Fratelli De Pra SpA og SAIV SpA mod
Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno og Agenzia Entrate — Direzione
Provinciale Ufficio Controlli Vicenza (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione
Tributaria Regionale di Mestre-Venezia — Italien)**

(Sag C-416/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — telekommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF,
2002/21/EF og 2002/22/EF — fri bevægelighed for terminaludstyr til jordbaseret mobil
telekommunikation — direktiv 1999/5/EF — gebyr for brug af udstyret — generel tilladelse eller
brugslicens — abonnementsaftale, der gælder som en generel tilladelse eller en licens — forskellig
behandling af brugere med eller uden abonnementsaftale)

(2015/C 371/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Fratelli De Pra SpA og SAIV SpA

Sagsøgte: Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno og Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

Konklusion

1) Følgende direktiver:

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse, særligt dette direktivs artikel 8
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og tjenester (tilladelsesdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (rammedirektivet) og
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester (forsyningspligt-direktivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009

skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning om pålæggelse af et gebyr såsom det statslige bevillingsgebyr, hvorefter brugen af terminaludstyr til jordbaseret mobil radiokommunikation, inden for rammerne af en abonnementsaftale, er underlagt en generel tilladelse eller en licens såvel som betalingen af et sådant gebyr, eftersom abonnementsaftalen i sig selv gælder som licens eller generel tilladelse, og der derfor ikke i den forbindelse kræves noget indgreb fra forvaltningens side.

- 2) Artikel 20 i direktiv 2002/22, som ændret ved direktiv 2009/136, og artikel 8 i direktiv 1999/5 skal fortolkes således, at de — med henblik på pålæggelsen af et gebyr såsom det statslige bevillingsgebyr — ikke er til hinder for, at en abonnementsaftale om en mobiltelefonitjeneste, som i øvrigt skal præcisere den pågældende type terminalapparat og den godkendelse, som den er omfattet af, sidestilles med en generel tilladelse eller en radiolicens.
- 3) EU-retten, således som den fremgår af direktiv 1999/5, 2002/19, 2002/20, som ændret ved direktiv 2009/140, 2002/21 og 2002/22, som ændret ved direktiv 2009/136, samt af artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den i et tilfælde som det i hovedsagerne foreliggende ikke er til hinder for en forskellig behandling af brugere af terminaludstyr til jordbaseret mobil radiokommunikation, alt efter om de indgår en abonnementsaftale om mobiltelefonitjenester eller køber disse tjenester i form af forudbetalte og eventuelt genopladelige kort, og hvorefter alene de førstnævnte brugere er undergivet en national lovgivning som dén, der indfører det statslige bevillingsgebyr.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 1.2.2014.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 3. august 2015 — NEW WAVE CZ a.s. mod ALLTOYS spol. s r. o.

(Sag C-427/15)

(2015/C 371/17)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NEW WAVE CZ a.s.

Sagsøgt: ALLTOYS spol. s r. o.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF⁽¹⁾ af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at det er i forbindelse med sager vedrørende krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, såfremt en sagsøger, efter den endelige afslutning af en sag, hvor det er blevet fastslået, at en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket, i en særskilt sag søger oplysninger om oprindelsen af og distributionskanalerne for varerne eller tjenesteydelserne, der krænker den intellektuelle ejendomsrettighed (eksempelvis med henblik på at kunne foretage en præcis opgørelse af tabet og efterfølgende søge erstatning for tabet)?

⁽¹⁾ EUT L 157, s. 45.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 7. august 2015 — Odvolací finanční ředitelství mod Pavlína Baštová

(Sag C-432/15)

(2015/C 371/18)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Appellant: Odvolací finanční ředitelství

Den anden part i sagen: Pavlína Baštová

Præjudicielle spørgsmål

- 1.a Er en afgiftspligtig ejers levering af en hest til arrangøren af et væddeløb med henblik på hestens deltagelse i et væddeløb en levering af ydelser mod vederlag som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ om det fælles merværdiafgiftssystem og dermed en momspligtig transaktion?

- 1b. Hvis spørgsmålet besvares bekræftende, skal præmier, der opnås i væddeløbet (men som ikke alle heste, der deltager i væddeløbet opnår), eller erhvervelsen af ydelsen bestående af hestens mulighed for at deltage i det væddeløb, som væddeløbsarrangøren leverer til hestens ejer, eller anden form for vederlag, da anses for at udgøre vederlaget?
- 1c. Hvis spørgsmålet besvares benægtende, er denne omstændighed da i sig selv en begrundelse for at nedsætte fradraget for indgående afgift for afgiftspligtige leveringer, der erhverves og anvendes til forberedelse af avlerens/trænerens egne heste til væddeløb, eller skal en hests deltagelse i et væddeløb betragtes som en del af den økonomiske virksomhed, der drives af en person på området for avl og træning af egne og andres væddeløbsheste, og skal udgifterne til avl af egne heste og deres deltagelse i væddeløb da inkluderes i de samlede udgifter i forbindelse med den pågældende persons økonomiske virksomhed? Hvis denne del af spørgsmålet besvares bekræftende, skal præmier da medregnes i det afgiftspligtige beløb og opgørelsen af udgående afgift, eller er der tale om indkomst, der ikke berører det afgiftspligtige beløb?
- 2a. Hvis det i afgiftsmæssig forstand er nødvendigt at betragte flere delydelser som én enkelt transaktion, hvilke kriterier finder da anvendelse ved fastsættelsen af deres indbyrdes forhold, dvs. for at afgøre, om de er ligestillede leveringer, eller om de er leveringer, der består af en hovedydelse og en sekundær ydelse? Findes der et hierarki mellem sådanne kriterier med hensyn til rangorden og vægtning?
- 2b. Skal artikel 98 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem sammenholdt med bilag III til dette direktiv fortolkes således, at den nedsatte sats ikke kan anvendes på en ydelse, hvis denne består af to delleveringer, der i afgiftsmæssig forstand skal betragtes som én enkelt levering, og disse leveringer er ligestillede, og den ene ikke i sig selv kan henføres under en af de kategorier, der er fastsat i bilag III til direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem?
- 2c. Hvis spørgsmål 2b besvares bekræftende, er kombinationen af delydelsen bestående af adgang til brug af sportsfaciliteter og delydelsen bestående af en træner af væddeløbsheste under omstændigheder som i nærværende sag til hinder for, at den nedsatte momssats, der er omhandlet i punkt 14 i bilag III til direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, anvendes på denne ydelse som helhed?
- 2d. Hvis anvendelsen af den nedsatte momssats ikke er udelukket på grundlag af svaret på spørgsmål 2c, hvilken betydning for anvendelsen af den relevante momssats har det forhold, at den afgiftspligtige person ud over ydelsen bestående af adgang til brug af sportsfaciliteter og ydelsen bestående af en træner også leverer opstaldning, fodring og anden pasning af en hest? Skal alle disse delleveringer i afgiftsmæssig forstand betragtes som én enkelt levering, der skal pålægges samme afgift?

⁽¹⁾ EFT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 10. september 2015 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-481/15)

(2015/C 371/19)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls og F. Wilman, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 300/2008 ⁽¹⁾ og punkt 4.1, 4.2, 7.5 og 14 i bilag II til denne forordning, idet den har undladt at sikre, at der udføres regelmæssig kontrol af bestemte fælles grundlæggende normer for luftfartssikkerheden i det fornødne omfang og med den fornødne hyppighed, og at indsætte et tilstrækkeligt antal auditors til gennemførelsen af kvalitetskontrolforanstaltninger.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort følgende gældende:

Artikel 11 i forordning (EF) nr. 300/2008 og punkt 4.1, 4.2, 7.5 og 14 i bilag II til denne forordning forpligter enhver medlemsstat til at sikre, at der udføres regelmæssig kontrol af bestemte fælles grundlæggende normer for luftfartssikkerhed i det fornødne omfang og med den fornødne hyppighed, og til at indsætte et tilstrækkeligt antal auditors til gennemførelsen af kvalitetskontrolforanstaltninger.

Tyskland efterkommer ikke denne forpligtelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11.3.2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 (EUT L 97, s. 72), som ændret ved Kommissionens forordning nr. 18/2010 af 8.1.2010 (EUT L 7, s. 3).

**Appel iværksat den 21. september 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Niende Afdeling) den 15. juli 2015 i sag T-314/13, Portugal mod Kommissionen**

(Sag C-495/15 P)

(2015/C 371/20)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Den Portugisiske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 15. juli 2015 i sag T-314/13 ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse.
- Portugal tilpligtes at betale sagens omkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Anbringender — Kommissionen har principalt gjort gældende, at Retten begik en fejl, da den fastslog, at Kommissionen skulle vedtage afgørelsen om finansiel korrektion inden for rammerne af Samhørighedsfonden inden for den frist, der var fastsat i basisretsakten, regnet fra datoen for høringsen af medlemsstaten.

Kommissionen har subsidiært gjort gældende, at Retten begik en fejl, da den fastslog, at Kommissionens frist for at vedtage en afgørelse om finansiel korrektion er en ufravigelig frist, hvis tilsidesættelse indebærer en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, hvorved den uden for fristen vedtagne afgørelse bliver ugyldig.

Væsentligste argumenter — Kommissionen har principalt gjort gældende, at artikel 100 i forordning nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ ikke fandt anvendelse i den pågældende sag, men at artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning nr. 1164/94 ⁽²⁾ fandt anvendelse. Det er Kommissionens opfattelse, at Rettens fortolkning af artikel 108 i forordning nr. 1083/2006 er urigtig. Artikel 108 finder anvendelse på medfinansierede projekter, der er godkendt i overensstemmelse med de nye regler (perioden 2007-2013). I henhold til artikel 105 i forordning nr. 1083/2006 var den gældende regel i nærværende sag artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning nr. 1164/94. Det er Kommissionens opfattelse, at forordning nr. 1164/94 ikke fastsætter nogen frist for Kommissionens vedtagelse af en afgørelse om finansiel korrektion.

Subsidiært har Kommissionen gjort gældende, at EU-lovgiver ikke har fastsat nogen ufravigelig frist for Kommissionens vedtagelse af afgørelser om finansiel korrektion. Det grundlæggende formål med en afgørelse om finansiel korrektion er knyttet til beskyttelsen af EU's finansielle interesser. Endvidere fastsætter lovgivningen ingen sanktion eller konsekvens i forbindelse med tilsidesættelsen af fristen. Fristen for at vedtage en afgørelse om finansiel korrektion er en vejledende frist.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11.7.2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210, s. 25).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16.5.1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden (EFT L 130, s. 1).

RET TEN

Rettenns dom af 18. september 2015 — Deutsche Post mod Kommissionen

(Sag T-421/07 RENV) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — omdeling af post — foranstaltninger truffet af de tyske myndigheder til fordel for Deutsche Post AG — beslutning om at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF — søgsmålsinteresse — fornyet indledning af en afsluttet procedure — retsvirkninger af en dom om annullation)

(2015/C 371/21)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne J. Sedemund og T. Lübbig)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Martenczuk, T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: UPS Europe NV/SA (Bruxelles, Belgien) og UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Tyskland) (ved advokat T. Ottervanger)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 12. september 2007 om at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, [EF] hvad angår den statsstøtte, som Forbundsrepublikken Tyskland har tildelt Deutsche Post AG (støtte C 36/07 (ex NN 25/07))

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning af 12. september 2007 om at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF hvad angår den statsstøtte, som Forbundsrepublikken Tyskland har tildelt Deutsche Post AG (støtte C 36/07 (ex NN 25/07)), annulleres, for så vidt som den indledte en formel undersøgelsesprocedure med hensyn til de omhandlede offentlige foranstaltninger med undtagelse af de statsgarantier, som blev indrømmet Deutsche Bundespost Postdienst og Deutsche Post.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Deutsche Posts omkostninger, som er afholdt i forbindelse med annullationssøgsmålet, herunder de omkostninger, som er afholdt i appelsagen for Domstolen.
- 3) UPS Europe NV/SA og UPS Deutschland Inc. & Co. OHG bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 26.1.2008.

Rettens dom af 23. september 2015 — ClientEarth og International Chemical Secretariat mod ECHA(Sag T-245/11) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i ECHA's besiddelse — dokumenter fra en tredjemand — fristen for at besvare en begæring om aktindsigt — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af en tredjemands forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af beslutningsprocessen — mere tungtvejende offentlig interesse — miljøoplysninger — emissioner til miljøet)

(2015/C 371/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) og The International Chemical Secretariat (Göteborg, Sverige) (ved advokat P. Kirch)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä, A. Iber og T. Zbihlej, som befuldmægtigede, bistået af barrister D. Abrahams)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved E. Manhaeve, P. Oliver og C. ten Dam, derefter ved E. Manhaeve, P. Oliver og F. Clotuche-Duvieusart og endelig ved E. Manhaeve, F. Clotuche-Duvieusart og J. Tomkim, som befuldmægtigede) og European Chemical Industry Council (CEFIC) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne M. Bronckers og Y. van Gerven)

Sagens genstand

Påstand om annullation af ECHA's afgørelse af 4. marts 2011 om afslag på aktindsigt i oplysninger fremlagt i forbindelse med proceduren for registrering af visse kemikalier.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i søgsmålet med påstand om annullation af Det Europæiske Kemikalieagenturs (ECHA) afgørelse af 4. marts 2011, for så vidt som der herved blev givet afslag på udbredelsen af de oplysninger, der blev anmodet om i punkt 1 i anmodningen om oplysninger, i det omfang punkt 1 vedrører navne og kontaktoplysninger på 6 611 selskaber, som den 23. april 2014 var tilgængelige på internettet.
- 2) ECHA's afgørelse af 4. marts 2011 annulleres, for så vidt som der herved blev givet afslag på udbredelsen af de oplysninger, der blev anmodet om i punkt 1 i anmodningen om oplysninger, i det omfang punkt 1 vedrører oplysninger, der endnu ikke var udbredt den 23. april 2014.
- 3) I øvrigt frifindes ECHA.
- 4) Hver part, herunder Europa-Kommissionen og European Chemical Industry Council (CEFIC), bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 2.7.2011.

Rettens dom af 18. september 2015 — Oil Pension Fund Investment Company mod Rådet(Sag T-121/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart urigtigt skøn — proportionalitet — ejendomsret — begrænsning af annullationens tidsmæssige virkninger)

(2015/C 371/23)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Oil Pension Fund Investment Company (Teheran, Iran) (ved advokat K. Kleinschmidt)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55), for så vidt som de vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres, for så vidt som den opførte navnet Oil Pension Fund Investment Company på listen i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP.
- 2) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres, for så vidt som den opførte navnet Oil Pension Fund Investment Company på listen i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010.
- 3) Virkningerne af afgørelse 2012/829 og gennemførelsesforordning nr. 1264/2012 opretholdes for så vidt angår Oil Pension Fund Investment Company indtil datoen for udløbet af appel Fristen som omhandlet i artikel 56, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, indtil stadfæstelsen eller afvisningen af appellen.
- 4) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Oil Pension Fund Investment Company.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 4.5.2013.

Rettens dom af 22. september 2015 — First Islamic Investment Bank mod Rådet(Sag T-161/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — fejlskøn — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — proportionalitet)

(2015/C 371/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: First Islamic Investment Bank Ltd (Labuan, Malaysia) (ved advokaterne B. Mettetal og C. Wucher-North)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved Á. de Elera-San Miguel Hurtado og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55), dels en påstand om annullation af Rådets afgørelse om at fastholde de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren.

Konklusion

1) For så vidt som de vedrører First Islamic Investment Bank Ltd, annulleres:

— punkt I i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran

— punkt I i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran.

2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.

3) First Islamic Investment Bank bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Rådets omkostninger. Rådet bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af First Islamic Investment Banks omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 18.5.2013.

Rettens dom af 18. september 2015 — IOC-UK mod Rådet(Sag T-428/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — ret til at blive hørt — begrundelsespligt — ret til forsvar — åbenbart urigtigt skøn — proportionalitet — ejendomsret — ligebehandling og ikke-forskelsbehandling)

(2015/C 371/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers og N. Pilkington)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved S. Behzadi-Spencer og V. Kaye, derefter ved V. Kaye, som befuldmægtigede, bistået af barrister M. Gray)

Sagens genstand

Påstand om annullation af dels Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6. juni 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 10), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 3).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

Rettens dom af 18. september 2015 — Wahlström mod Frontex(Sag T-653/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2010 — årlig samtale med bedømmeren — fastsættelse af mål)

(2015/C 371/26)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kari Wahlström (Espoo, Finland) (ved advokat S. Pappas)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) (ved S. Vuorensola og H. Caniard, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Duron og D. Waelbroeck)

Sagens genstand

Appel af Personalerettens dom af 9. oktober 2013, Wahlström mod Frontex (F-116/12, Sml. Pers., EU:F:2013:143), med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling) den 9. oktober 2013, Wahlström mod Frontex (F-116/12, Sml. Pers., EU:F:2013:143), ophæves, for så vidt som Personaleretten forkastede andet og tredje led af det andet anbringende om annullation, som blev påberåbt i første instans, samt erstatningspåstanden.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Kari Wahlströms bedømmelsesrapport for 2010 annulleres.
- 4) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) betaler en godtgørelse på 2 000 EUR til Kari Wahlström.
- 5) Frontex betaler sagens omkostninger i appelsagen og i sagen for Personaleretten.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Rettens dom af 18. september 2015 — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia mod KHIM — Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE)

(Sag T-359/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — ansøgning om EF-figurmærket COLOMBIANO COFFEE HOUSE — ældre beskyttet geografisk oprindelsesbetegnelse Café de Colombia — artikel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 510/2006 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 371/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogota, Colombia) (ved advokaterne A. Pomares Caballero og M. Pomares Caballero)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Den anden part sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Accelerate s.a.l. (Beirut, Libanon)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. marts 2014 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1200/2013-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Federación Nacional de Cafeteros de Colombia og Accelerate s.a.l.

Konklusion

- 1) *Afgørelse truffet den 27. marts 2014 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1200/2013-5) annulleres, for så vidt som den afslog ugyldighedsbegæringen.*
- 2) *Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler de af Federación Nacional de Cafeteros de Colombia's afholdte omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Sag anlagt den 20. august 2015 — KV mod EACEA

(Sag T-484/15)

(2015/C 371/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KV (Athen, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse EACEA/MH/OG/OKRAPF15D013150 truffet af kontorchef ved Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) vedrørende finansieringen af aftale nr. 519177-LLP-1-2011-1-GR-KA3-KA3NW med hensyn til projektet »Støtte til og fremme af digital kompetence gennem volontørprojekt« annulleres.
- EACEA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om et åbenlyst fejlskøn

- Den anfægtede afgørelse er behæftet med et åbenlyst fejlskøn ved sondringen mellem »almindelige« og »supplerende« tjenester ydet af sagsøgerens partnere/aktionærer under det omhandlede projekt, idet EACEA åbenlyst så bort fra karakteren af de tjenester, partnerne leverede, sagsøgerens generalforsamlings klare vilje til at tage stilling til og regulere sådanne tjenester, idet den anså dem for at udgøre en særskilt kategori, som ikke var omfattet af vedtægternes bestemmelser, og den omstændighed, at de tjenester, der blev leveret af partnerne i det omhandlede projekt, opfyldte alle kravene i henhold til den ovennævnte generalforsamlingsbeslutning.

2. Andet anbringende om et andet åbenlyst fejlskøn

- Den anfægtede afgørelse er behæftet med et åbenlyst fejlskøn for så vidt angår afgørelsens argumentation i forbindelse med underordningsforholdet mellem partnerne/aktionærerne og sagsøgeren, hvorved eksistensen af dette forhold blev klart godtgjort ved de beviser, der blev indgivet til EACEA.

Appel iværksat den 26. august 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 18. juni 2015 i sag F-5/14, CX mod Kommissionen

(Sag T-493/15 P)

(2015/C 371/29)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: CX (Enghien, Belgien)

Appellantens påstande

- EU-Personalerettens dom af 18. juni 2015 i sag F-5/14, CX mod Kommissionen, ophæves.
- Sagen hjemsendes til EU-Personaleretten med henblik på, at der træffes en afgørelse om de andre anbringender i sagen.
- Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende — om de lægelige udtalelser, der er fremlagt i forbindelse med en disciplinærsag — vedrørende retlige fejl som tilskrives en tilsidesættelse af (i) reglerne vedrørende bevisbyrden, (ii) bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), (iii) vedtægtens artikel 59 og (iv) EU-Personalerettens kompetencer.
2. Andet anbringende — om begrebet vægtige, sammenfaldende indicier — vedrørende en tilsidesættelse af rækkevidden af forpligtelser vedrørende bevisførelse og begrundelsesmangler.
3. Tredje anbringende vedrørende en retlig fejl ved fortolkningen af omsorgsprincippet, idet EU-Personaleretten fastslog, at Kommissionen — på grundlag af de beviser, som den var i besiddelse af ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse — havde tilsidesat sin omsorgspligt ved at undlade at indkalde sagsøgeren i første instans en tredje gang med den begrundelse, for det første, at de forhold, der forfølges, var forholdsvis gamle, for det andet at tjenestemanden var på sygeorlov, og for det tredje, at hans advokat for anden gang havde afvist indkaldelsen.

4. Fjerde anbringende vedrørende en forkert begrundelse hvad angår følgerne af tilsidesættelsen af retten til at blive hørt og af en materiel urigtighed vedrørende de faktiske omstændigheder, for så vidt som EU-Personaleretten støttede sig på materielt urigtige omstændigheder for at konkludere, at høringen af sagsøgeren i første instans kunne have haft en indvirkning på den anfægtede afgørelse.

Appel iværksat den 28. august 2015 af CX til prøvelse af Personalerettens dom af 18. juni 2015 i sag F-27/13, CX mod Kommissionen

(Sag T-496/15 P)

(2015/C 371/30)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: CX (Enghien, Belgien) (ved advokat É. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold;
- Følgelig ophæves dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Første Afdeling) den 18. juni 2015, der blev forkyndt på datoen for afsigelsen, i sag F-27/13, og
- Retten træffer selv afgørelse i sagen og giver appellanten medhold i dennes oprindelige påstande og følgelig i de påstande, der er nedlagt i første instans, idet nye påstande ikke kan nedlægges.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og Personalerettens manglende hensyntagen hertil, om at de faktiske omstændigheder, som blev foreholdt appellanten, ikke forelå, om at Kommissionen såvel som Personaleretten nægtede at foretage de undersøgelser, der var nødvendig med henblik på en at fastslå sandheden, og om anlæggelse af åbenbart urigtige skøn.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 4 og 6 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og artikel 9 i bilag IX til vedtægten, for så vidt som Personaleretten anerkendte, at den kompetente ansættelsesmyndighed ikke har beføjelse til at pålægge den berørte tjenestemand en sanktion ved direkte at fastlægge en »indplacering« af ham på et bestemt løntrin, men at den udelukkende har beføjelse til at degradere tjenestemanden, men at den imidlertid ikke drog de passende konsekvenser heraf.
 3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og om anlæggelse af åbenbart urigtige skøn.
-

Sag anlagt den 29. august 2015 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen**(Sag T-506/15)**

(2015/C 371/31)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøger:* Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, O. Tsirkinidou og A.-E. Vasilopoulou)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 22. juni 2015 »om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2015) 4076)«⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den udelukkede udgifter, som er afholdt som led i afkoblet direkte støtte for ansøgningsårene 2009, 2010 og 2011 og som led i krydsoverensstemmelserne for ansøgningerne fra 2011, og for så vidt som afgørelsen ikke foreskrev tilbagebetaling til Den Helleniske Republik af et beløb svarende til 10 460 620,42 EUR i medfør af Rettens dom af 6. november 2014, T-632/11, Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen, i overensstemmelse med det i stævningen anførte, om de faktiske omstændigheder og annullationsanbringenderne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

Den Helleniske Republik har nærmere bestemt fremsat fire annullationsanbringender, hvad angår den finansielle korrektion, der er pålagt inden for ordningen med afkoblet direkte støtte.

1. Første annullationsanbringende, som er påberåbt vedrørende den faste korrektion på 25 %, der er pålagt som følge af den manglende definition og kontrol af de permanente græsarealer for 2009, 2010 og 2011, og som vedrører den urigtige fortolkning og anvendelse af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 796/2004⁽²⁾, [senere af artikel 2, litra c), i forordning nr. 1120/2009⁽³⁾].
2. Andet annullationsanbringende, som ligeledes er påberåbt vedrørende den faste korrektion på 25 %, der er pålagt som følge af den manglende definition og kontrol af de permanente græsarealer for 2009, 2010 og 2011, og som vedrører den urigtige fortolkning og anvendelse af retningslinjerne for betingelserne for at blive pålagt en finansiell korrektion på 25 %, en begrundelsesmangel, en tilsidesættelse af Kommissionens skønsmålinger samt en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
3. Tredje annullationsanbringende, som er påberåbt vedrørende den faste korrektion på 5 %, der er pålagt som følge af mangler ved systemet til identificering af landbrugsarealer (SILA) under det første anvendelsesår (2009), og som vedrører den urigtige fortolkning og anvendelse af retningslinjerne, en tilsidesættelse af Kommissionens skønsmålinger samt en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

4. Fjerde annullationsanbringende, som er påberåbt som led i de finansielle korrektioner, der er pålagt som følge af mangler ved kontrollerne på stedet, og nærmere bestemt korrektionen på 2 %, der er pålagt som følge af en uvirksom risikoanalyse for ansøgningsåret 2010, og som vedrører den urigtige fortolkning og anvendelse af artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1122/2009⁽⁴⁾ og artikel 27 i forordning nr. 796/2004 samt en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Desuden har Den Helleniske Republik hvad angår de andre dele, der er bestridt i den anfægtede gennemførelsesafgørelse, påberåbt sig følgende to annullationsanbringender.

5. Femte annullationsanbringende om den faste finansielle korrektion på 2 %, som er pålagt som led i som led i krydsoverensstemmelsesordningen for ansøgningsåret 2001, og som vedrører den urigtige anvendelse og fortolkning af artikel 11 i forordning nr. 885/2006⁽⁵⁾ og af artikel 31 i forordning nr. 1290/2005⁽⁶⁾, en utilstrækkelig begrundelse og en faktisk fejl hvad angår den faste finansielle korrektion på 2 % for ansøgningsåret 2011.
6. Sjette annullationsanbringende, som vedrører det beløb, der skal betales til Den Helleniske Republik til opfyldelse af Rettens dom af 6. november 2014, T-632/11, og som vedrører en tilsidesættelse af artikel 266 TEUF og 280 TEUF om Kommissionens forpligtelse til at træffe de foranstaltninger, som opfyldelsen af Domstolens dom indebærer, og om en mangel på begrundelse for ikke at tilbagebetale Den Helleniske Republik 10 460 620,42 EUR efter ovennævnte dom afsagt af Retten.

⁽¹⁾ EUT L 182, s. 39.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 af 29.10.2009 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 316, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30.11.2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugere, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin (EUT L 316, s. 65).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21.6.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT L 171, s. 90).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1).

Sag anlagt den 2. september 2015 — Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen

(Sag T-508/15)

(2015/C 371/32)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, M. Palionis og A. Petrauskaitė, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1119 af 22. juni 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den er rettet til Republikken Litauen og vedrører ordningen for førtidspension fra produktion af landbrugsbasisprodukter (budgetpost: 6711).

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende om tilsidesættelse af EU-retten:

Kommissionen har med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse tilsidesat artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾ sammenholdt med proportionalitetsprincippet, idet:

- (1) Kommissionen uden at tage hensyn til tilsidesættelsens karakter og den økonomiske skade, Den Europæiske Union havde lidt, anvendte en korrektion med fast sats, selv om de oplysninger, der blev fremlagt efter den af Litauen på passende og rimelig vis foretagne efterfølgende kontrol af alle ansøgningerne, gjorde det muligt at fastslå præcist, hvor stor en økonomisk skade, Den Europæiske Union faktisk var blevet påført. Republikken Litauens regering har gjort gældende, at de efterfølgende kontroller, som de litauiske myndigheder gennemførte, er et passende middel til at fastslå den faktiske skade, fondene er blevet påført, idet
 - de valgte kriterier ved kontrollen er i overensstemmelse med begrebet produktion af landbrugsbasisprodukter

 - Kommissionen med urette forbandt begrebet produktion af landbrugsbasisprodukter med begrebet delvis selvforsynende landbrug

 - Kommissionen undlod at tage hensyn til Republikken Litauens målsætninger og de foranstaltninger, der klart var beskrevet i programmerne for udvikling af landdistrikterne.

- (2) Under alle omstændigheder fejlanvendte Kommissionen den uforholdsmæssige finansielle korrektion på 5 %, idet anvendelsen af denne korrektion kun er foreskrevet, når der foreligger en betydelig risiko for tab for EU's budget, mens de foretagne kontroller og de oplysninger, Republikken Litauen fremlagde, godtgjorde, at der kun kunne have opstået en lille økonomisk risiko for EU's budget.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013 L 347, s. 549).

Sag anlagt den 1. september 2015 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mod Kommissionen

(Sag T-514/15)

(2015/C 371/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Warszawa, Polen) (ved advokat P. Hoffman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 12. juni 2015, GESTDEM 2015/1291, om afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt i Kommissionens udførlige udtalelse inden for rammerne af notifikationsproceduren 2014/537/PL, annulleres.
- Kommissionens afgørelse af 17. juli 2015, GESTDEM 2015/1291, om afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt i Republikken Maltas udførlige udtalelse inden for rammerne af notifikationsproceduren 2014/537/PL, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾, derved at Kommissionen gav afslag på aktindsigt i sin udførlige udtalelse.
 - Artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 kan ikke med rimelighed fortolkes således, at et dokument, som Kommissionen er i besiddelse af, ikke kan udbredes, såfremt dette kan skade formålet med inspektion, undersøgelse eller revision, selv om dokumentet ikke blev udarbejdet inden for rammerne af, eller med henblik på en sådan inspektion, undersøgelse eller revision.
 - Der kan ikke gælde nogen generel formodning for, at udbredelse af et dokument vil være til skade for beskyttelsen af formålet med traktatbrudsbrudsprocedurer i forhold til et dokument, der er udarbejdet inden for rammerne af en notifikationsprocedure, idet der ikke foreligger en sådan generel formodning med hensyn til en sådan procedure.
 - Kommissionens påstand om, at dens udtalelse vedrører en foranstaltning, der tilsigter at afhjælpe en tilsidesættelse af EU-retten, og at den omfatter henvisninger til Kommissionens åbningskrivelse, der indleder traktatbrudsproceduren, og en vurdering af den meddelte foranstaltning set i lyset af proceduren, godtgør ikke, at der eksisterer en generel formodning om, at den udførlige udtalelse ikke skal udbredes.
 - Kommissionens holdning er selvmodsigende, for så vidt som den baserer sin afgørelse på en generel formodning, men samtidig henviser til de særlige omstændigheder i »denne specifikke sag«.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001, og artikel 296 TEUF, derved at Kommissionen gav afslag på delvis aktindsigt i sin udførlige udtalelse.
 - Under alle omstændigheder burde Kommissionen have givet delvis aktindsigt i sin udførlige udtalelse, dvs. efter at have fjernet eventuelle henvisninger til åbningsskrivelsen, der vedrørte overtrædelsesproceduren.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, derved at Kommissionen gav afslag på aktindsigt i dens udførlige udtalelse, selv om der er en tungtvejende offentlig interesse i offentliggørelsen.
 - Henset til, at den udførlige udtalelse omhandlede en foranstaltning, der allerede var under behandling i Parlamentet, og at den førte til, at denne foranstaltning blev ændret, er udbredelsen af udtalelsen nødvendig for, at parlamentsmedlemmerne kan forstå grunden til, at de af regeringen blev bedt om at ændre den lov, som blev fremlagt for dem. Derfor foreligger der en tungtvejende offentlig interesse i offentliggørelsen. Den demokratiske proces kan ikke fungere korrekt, hvis Parlamentet bliver bedt om at gennemføre Kommissionens udtalelser, når disse ikke er offentliggjort.
 - Eftersom notifikationsprocedurernes lovlighed og følgelig den vedtagne lovs eksigibilitet kan afhænge af teksten af Kommissionens udtalelse, foreligger der en tungtvejende offentlig interesse i udtalelsens offentliggørelse på grundlag af retten til retssikkerhed.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af tredje betragtning til og artikel 8 stk. 4, i direktiv 98/34/EF,⁽²⁾ derved at Kommissionen gav afslag på aktindsigt i sin udførlige udtalelse.
 - Afslaget på at give aktindsigt i den udførlige udtalelse er i strid med karakteren af direktiv 98/34, der er baseret på gennemsigtighed. Dette gælder især, hvor den pågældende medlemsstat ikke påberåbte sig fortrolighedsklausulen i direktivets artikel 8, stk. 4.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, tredje led, artikel 4, stk. 5, og artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001, derved at Kommissionen gav afslag på aktindsigt i Maltas udførlige udtalelse.
 - Afslaget på at give aktindsigt i udtalelsen kan ikke baseres på den ene omstændighed, at Kommissionen påtænker at tage Maltas udførlige udtalelse i betragtning i forbindelse med dens beslutning vedrørende igangværende traktatbrudsprocedurer eller at Kommissionen har indsat udtalelsen i aktmappen for disse procedurer.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, derved at Kommissionen gav afslag på aktindsigt i Maltas udførlige udtalelse.
 - Kommissionen nægtede oprindeligt at træffe afgørelse vedrørende aktindsigt i Maltas udtalelse med en begrundelse, der alene kunne fortolkes således, at afgørelsen vil afhænge af, hvorvidt Kommissionen accepterer Rettens dom i sag T-402/12, Carl Schlyter mod Kommissionen, ifølge hvilken udførlige udtalelser er genstand for offentliggørelse, eller afviser dommen og appellerer den. Imidlertid appellerede Kommissionen ikke dommen og gav afslag på aktindsigt med en begrundelse, der ikke har noget at gøre med dommen, hvilket Kommissionen selv må have ment var utilstrækkeligt, da den ellers skulle have truffet en negativ afgørelse, allerede inden appelfristen i sag T-402/12 var udløbet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT L 204, s. 37).

Sag anlagt den 1. september 2015 — Almaz-Antey mod Rådet

(Sag T-515/15)

(2015/C 371/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: OAO Concern PVO Almaz-Antey (Moskva, Rusland) (ved advokaterne C. Stumpf og A. Haak)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/971 af 22. juni 2015 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT L 157, s. 50), annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådets afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet.
2. Andet anbringende om, at Rådet uden begrundelse og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, navnlig retten til et forsvar og retten til effektiv domstolsbeskyttelse.
3. Tredje anbringende om, at Rådet ikke har givet en behørig eller tilstrækkelig begrundelse for at opføre sagsøgeren på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine.
4. Fjerde anbringende om, at Rådet ikke har ført bevis for, at sagsøgeren er involveret i destabiliseringen af Ukraine eller har nogen indflydelse hvad angår den vellykkede gennemførelse af Minskaftalerne.
5. Femte anbringende om, at Rådet har begået en åbenbar fejl ved at anse nogen af kriterierne for opførelse på listen i den anfægtede afgørelse for at være opfyldt for så vidt angår sagsøgeren.
6. Sjette anbringende om, at Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 som følge af annullationen af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/971 mangler tilstrækkeligt retsgrundlag, hvilket betyder, at opførelsen af sagsøgeren på listen i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 i medfør af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 826/2014 ikke længere vil have nogen virkning.

Sag anlagt den 7. september 2015 — NICO mod Rådet**(Sag T-524/15)**

(2015/C 371/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Schweiz) (ved advokaterne J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådet tilpligtes med henblik på sagens tilrettelæggelse at fremlægge den fulde udgave af bilag I til dokument 7228/14 EXT 1 af 23. januar 2015 vedrørende »I/A-PUNKTSNOTE« fra Generalsekretariatet for Rådet til De Faste Repræsentanters Komité samt alle andre dokumenter, der vedrører sagsøgeren.
- Rådets afgørelse indeholdt i skrivelse af 26. juni 2015 til sagsøgerens advokater vedrørende fornyet gennemgang af listen over de personer og enheder, der er opført i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP ⁽¹⁾ om restriktive foranstaltninger over for Iran, som ændret ved Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012, og i bilag IX til forordning (EU) nr. 267/2012 ⁽²⁾ om restriktive foranstaltninger over for Iran, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse udgør et afslag på at fjerne sagsøgeren fra listen over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til at blive hørt, en tilsidesættelse af artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder og en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.
 - Under den fornyede gennemgang er sagsøgeren kun blevet oplyst om, at Rådet allerede har vedtaget en negativ afgørelse over for denne. Sagsøgeren har ikke fået nogen mulighed for at fremsætte bemærkninger og påberåbe sig sin ret til forsvar. Sagsøgeren har i stedet fået en frist til at fremsende bemærkninger, som Rådet slet ikke vil tage i betragtning, før der træffes afgørelse, men kun vil behandle i en separat, fremtidig administrativ efterprøvelse med henblik på fjernelse fra listen.
2. Andet anbringende om utilstrækkelig begrundelse
 - Efterprøvelsesafgørelsen indeholder ikke en ordentlig begrundelse, der vil gøre det muligt for sagsøgeren at forstå, hvorfor dennes administrative anmodning om at blive fjernet fra listen er blevet afslået.

3. Tredje anbringende om et åbenbart fejlskøn og en tilsidesættelse af væsentlige formelle og materielle krav

— Med henblik på at begrunde den anfægtede afgørelse henviste Rådet klart til dokumenter og beviser, der var knyttet til tidligere faser i de administrative procedurer.

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formelle og materielle krav, en tilsidesættelse af artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder og manglende kompetence hos den person, der undertegnede den anfægtede afgørelse.

— Rådets anfægtede skrivelse af 26. juni 2015, der indeholder afgørelsen om ikke at fjerne sagsøgeren fra listen, er behæftet med formelle fejl. Sådanne fejl i den omhandlede retsakts form giver også anledning til materielle tilsidesættelser af sagsøgerens rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Sag anlagt den 7. september 2015 — Petro Suisse Intertrade mod Rådet

(Sag T-525/15)

(2015/C 371/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Schweiz) (ved advokaterne J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1008 af 25. juni 2015 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 161, s. 19) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1001 af 25. juni 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 161, s. 1) annulleres, for så vidt som disse retsakter lader sagsøgeren være omfattet af kategorien af personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

— Rådets afgørelse, der er indeholdt i skrivelse af 26. juni 2015 adresseret til sagsøgerens advokater, vedrørende fornyet gennemgang af listen over udpegede personer og enheder i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP og bilag IX til forordning (EU) nr. 267/2012 annulleres, for så vidt som denne afgørelse udgør en nægtelse af at fjerne sagsøgeren fra listen over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om angivelse af en utilstrækkelig begrundelse

— Afgørelsen af 26. juni 2015 (den »anfægtede fornyede afgørelse«) tjente også som notifikationsskrivelse for Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1008 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1001 (de »anfægtede retsakter«), men denne skrivelse indeholdt ingen angivelse af en begrundelse for vedtagelsen af de anfægtede retsakter.

2. Andet anbringende om et åbenbart fejlskøn

— Selv om sagsøgeren ejes af NIOC, udgør sagsøgeren en særskilt juridisk enhed, der er hjemmehørende i Schweiz og lovligt fungerer som en lokal servicevirksomhed med et meget begrænset overskud.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar

— Ved reelt at lade en enkelt uidentificeret medlemsstat pålægge Rådet at træffe en afgørelse uden at undersøge nogen relevante dokumenter eller beviser til støtte herfor, har Rådet enstemmigt indført en ny måde at træffe afgørelse på uden hjemmel i artikel 215 TEUF eller andre steder i traktaterne. Denne måde at træffe afgørelse på forstyrrer balancen mellem Rådets undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at træffe afgørelse og sagsøgerens ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

4. Tredje anbringende om en overtrædelse af den grundlæggende ejendomsret

— Rådet har på ingen væsentlig måde angivet en begrundelse for de restriktioner, der er indført over for sagsøgeren. Opførelsen af sagsøgeren, et schweizisk selskab med begrænsede aktiviteter som en lokal servicevirksomhed, kan på ingen måde bidrage til opretholdelsen af international fred og sikkerhed, og Rådet kan ikke fremlægge bevis for det modsatte.

Sag anlagt den 7. september 2015 — HK Intertrade mod Rådet

(Sag T-526/15)

(2015/C 371/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong-Kong) (ved advokaterne J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1008 af 25. juni 2015 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 161, s. 19) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1001 af 25. juni 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 161, s. 1) annulleres, for så vidt som disse retsakter lader sagsøgeren være omfattet af kategorien af personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

- Rådets afgørelse indeholdt i skrivelsen af 26. juni 2015 adresseret til sagsøgerens advokater vedrørende fornyet gennemgang af listen over udpegede personer og enheder i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP og bilag IX til forordning (EU) nr. 267/2012 annulleres, for så vidt som denne afgørelse udgør en nægtelse af at fjerne sagsøgeren fra listen over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om utilstrækkelig angivelse af begrundelse

- Afgørelsen af 26. juni 2015 (den »anfægtede fornyede afgørelse«) tjente også som notifikationsskrivelse for Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1008 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1001 (de »anfægtede retsakter«), men denne skrivelse indeholdt ingen angivelse af en begrundelse for vedtagelsen af de anfægtede retsakter. Rådets begrundelse overholder endvidere ikke den standard, der følger af retspraksis.

2. Andet anbringende om et åbenbart fejlskøn

- Selv om sagsøgeren ejes af NIOC, udgør sagsøgeren en særskilt juridisk enhed, der er hjemmehørende i Hong Kong og er aktiv på det særskilte asiatiske marked, der er langt fra en påstået kontrol udøvet af NIOC over sagsøgerens aktiviteter.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar

- Ved reelt at lade en enkelt uidentificeret medlemsstat pålægge Rådet at træffe en afgørelse uden at undersøge nogen relevante dokumenter eller beviser til støtte herfor, har Rådet enstemmigt indført en ny måde at træffe afgørelse på uden hjemmel i artikel 215 TEUF eller andre steder i traktaterne. Denne måde at træffe afgørelse på forstyrrer balancen mellem Rådets undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at træffe afgørelse og sagsøgerens ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

4. Fjerde anbringende om en overtrædelse af den grundlæggende ejendomsret

- Rådet har på ingen væsentlig måde angivet en begrundelse for de restriktioner, der er indført over for sagsøgeren. Opførelsen af sagsøgeren, et selskab, der er hjemmehørende i Hong Kong og aktivt på det asiatiske marked, kan på ingen måde bidrage til opretholdelsen af international fred og sikkerhed, og Rådet kan ikke fremlægge bevis for det modsatte.

Sag anlagt den 8. september 2015 — Intesa Sanpaolo mod KHIM (START UP INITIATIVE)

(Sag T-529/15)

(2015/C 371/38)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italien) (ved advokaterne P. Pozzi og F. Braga)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »START UP INITIATIVE« — registreringsansøgning nr. 13 011 838

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. juni 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2777/2014-1)

Påstande

- Det fastslås, at der er sket en tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2.
- Det fastslås, at EF-varemærkeforordningens artikel 75 er blevet tilsidesat.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 16. september 2015 — LG Electronics mod KHIM — Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT)

(Sag T-534/15)

(2015/C 371/39)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: LG Electronics, Inc.

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »Viewty GT« — registreringsansøgning nr. 9 017 237

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. juni 2015 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (forenede sager R 1937/2014-2 og R 1564/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. september 2015 — CBM mod KHIM — ID Group (Fashion ID)

(Sag T-535/15)

(2015/C 371/40)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne U. Lüken og J. Bärenfänger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ID Group (Roubaix, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: CBM Creative Brands Marken GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Fashion ID« — registreringsansøgning nr. 10 638 658

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. juli 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2470/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som den stadfæster indsigelsesafdelingens afgørelse om afslag på EF-varemærke nr. 10 638 658 for så vidt angår de anfægtede varer og tjenesteydelser i klasse 9, 14, 18, 25 og 35.
- Den tilsvarende afgørelse vedtaget den 28. juli 2014 af indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret (sag B 2 038 399) annulleres for så vidt som indsigelsesafdelingen tog indsigelsen til følge og afslog registrering af EF-varemærke nr. 10 638 658.
- Indsigelsen af 26. juni 2012 mod EF-varemærke nr. 10 638 658 forkastes i det hele.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Indsigelsesafdelingen og appelkammeret undlod at iagttage Rettens og Domstolens faste praksis, hvorefter det samlede indtryk af tegn skal sammenlignes, idet der fokuseres på EF-varemærket som et hele, i stedet for en sammenligning af enkelte dele.

Sag anlagt den 15. september 2015 — CBM mod KHIM — İD Group (Fashion ID)**(Sag T-536/15)**

(2015/C 371/41)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* CBM Creative Brands Marken GmbH (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne U. Lüken og J. Bärenfänger)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* İD Group (Roubaix, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Sagsøgeren*Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »Fashion ID« — registreringsansøgning nr. 11 589 082*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2472/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som den stadfæster indsigelsesafdelingens afgørelse om afslag på EF-varemærke nr. 11 589 082 for så vidt angår de anfægtede varer og tjenesteydelser i klasse 16 og 41.
- Den tilsvarende afgørelse vedtaget den 28. juli 2014 af indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret (sag B 2 197 401) annulleres for så vidt som indsigelsesafdelingen tog indsigelsen til følge og afslog registrering af EF-varemærke nr. 11 589 082.
- Indsigelsen af 7. juni 2012 mod EF-varemærke nr. 11 589 082 forkastes i det hele.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Indsigelsesafdelingen og appelkammeret undlod at iagttage Rettens og Domstolens faste praksis, hvorefter det samlede indtryk af tegn skal sammenlignes, idet der fokuseres på EF-varemærket som et hele, i stedet for en sammenligning af enkelte dele.

Sag anlagt den 14. september 2015 — Deutsche Post mod KHIM — Verbis Alfa (InPost)**(Sag T-537/15)**

(2015/C 371/42)

Stævningen affattet på tysk

Parter*Sagsøger:* Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne M. Viefhues og T. Heitmann)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*De andre parter i sagen for appelkammeret:* Verbis Alfa sp. z o.o. (Krakow, Polen) og EasyPack sp. z o.o. (Krakow, Polen)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Verbis Alfa sp. z o.o. og EasyPack sp. z o.o.*Det omtvistede varemærke:* EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »InPost« — registreringsansøgning nr. 11 049 558*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 26. juni 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 546/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den forkaster klagen indgivet af Deutsche Post AG vedrørende tjenesteydelser af samme art.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. september 2015 — Regent University mod KHIM — Regent's College (REGENT UNIVERSITY)**(Sag T-538/15)**

(2015/C 371/43)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Regent University (Virginia Beach, De Forenede Stater) (ved Solicitor D. Wilkinson og Barrister E. Himsworth)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Regent's College (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Regent University

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »REGENT UNIVERSITY« — EF-varemærkeregistrering nr. 4 711 594

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. juli 2015 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1859/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagen hjemvises til appelkammeret til fornyet behandling.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de udgifter sagsøgeren har afholdt under sagen for appelkammeret.
- Regent's College tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de udgifter sagsøgeren har afholdt under sagen for appelkammeret, såfremt førstnævnte indtræder som intervenient i denne sag.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. september 2015 — Pi-Design mod KHIM — Nestlé (PRESSO)**(Sag T-545/15)**

(2015/C 371/44)

Stævningen affattet på tysk

Parter*Sagsøger:* Pi-Design AG (Triengen, Schweiz) (ved advokat M. Apelt)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Pi-Design AG*Det omtvistede varemærke:* International registrering af varemærket »PRESSO«, hvor Den Europæiske Union er designeret — International registrering nr. 1 093 132, hvor Den Europæiske Union er designeret*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 2. juli 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 428/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

**Appel iværksat den 16. september 2015 af Fernando De Esteban Alonso til prøvelse af
Personalerettens kendelse af 15. juli 2015 i sag F-35/15, De Esteban Alonso mod Kommissionen**

(Sag T-557/15 P)

(2015/C 371/45)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Frankrig) (ved advokat C. Huglo)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Annullation af kendelse F-35/15 af 15. juli 2015, hvorved Personalerettens præsident afviste hans stævning.

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 21. november 2014, modtaget den 3. december 2014, om afslag på klage nr. R/865/14, udfærdiget af sagsøgeren den 5. august 2014.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale 17 242,51 EUR, idet beløbet efter ajourføring er opgjort til 24 242,51 EUR på datoen for appellen.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale 3 000 EUR til dækning af omkostninger, der ikke kan erstattes, og sagsomkostninger, eller et beløb efter Personalerettens skøn.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører retsnægtelse, idet Personaleretten traf afgørelse ved kendelse, uden at tillade en ny skriftveksling eller et offentligt retsmøde.

2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet og af retten til forsvar, idet Personaleretten traf afgørelse ved kendelse, uden at tillade en ny skriftveksling eller et offentligt retsmøde.
3. Tredje anbringende vedrører en retlig fejl, idet Personaleretten tilføjede en ny betingelse til de betingelser, der er fastsat for institutionens bistand i artikel 24 i vedtægten for tjenestemænd i Den europæiske Union.

Sag anlagt den 24. september 2015 — Paglieri Sell System mod KHIM (APOTEKE)

(Sag T-563/15)

(2015/C 371/46)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Paglieri Sell System SpA (Pozzolo Fomigaro, Italien) (ved advokaterne P. Pozzi og F. Braga)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »APOTEKE« — registreringsansøgning nr. 13 014 691

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. juli 2015 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2428/2014-5)

Påstande

- Det fastslås, at der er sket en tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b og c), og artikel 7, stk. 2.
- Det fastslås, at der er sket en tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 75.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b og c), i forordning nr. 207/2009.
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.
 - Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009.
-

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 30. september 2015 — Schönberger mod Revisionsretten

(Sag F-14/12 RENV)

(Personalesag — tjenestemænd — hjemvisning til Personaleretten efter ophævelse — forfremmelse — forfremmelsesåret 2011 — afslag på forfremmelse — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2015/C 371/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Peter Schönberger (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat O. Mader)

Sagsøgt: Revisionsretten for Den Europæiske Union (ved B. Schäfer og Í. Ní Riagáin Düro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Revisionsrettens afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 13 i forfremmelsesåret 2011.

Konklusion

- 1) Revisionsretten for Den Europæiske Union frifindes, da søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) I sag F-14/12 og sag F-14/12 RENV bærer Peter Schönberger sine egne omkostninger og betaler de af Revisionsretten for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) I sag T-26/14 P bærer Revisionsretten for Den Europæiske Union sine egne omkostninger og betaler de af Peter Schönberger afholdte omkostninger.

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 28. september 2015 — Kriscak mod Europol

(Sag F-73/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte i Europol — Europol-konventionen — vedtægten for ansatte i Europol — bilag 1 til vedtægten for ansatte i Europol — liste over stillinger angivet med fede typer, som kun kan besættes af en person, der er ansat af de kompetente myndigheder som anført i artikel 2, stk. 4, i Europol-konventionen — begrænsede stillinger — afgørelse truffet af Europol — stillinger, som kun kan besættes af en person, der er ansat af de kompetente myndigheder som anført i artikel 3 i Europol's afgørelse — anvendelse af ansættelsesvilkårene på ansatte i Europol — ingen forlængelse af en tidsbegrænset kontrakt som midlertidigt ansat — afslag på at tildele en tidsbegrænset kontrakt som midlertidigt ansat — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)

(2015/C 371/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Christiana Kriscak (Haag, Nederlandene) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed Europol (ved D. Neumann, J. Arnould og C. Falmagne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt og om tilkendelse af erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, der angiveligt er lidt.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Politienhed Europol frifindes.
- 2) Europol bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af de af Christiana Kriscak afholdte omkostninger.
- 3) Christiana Kriscak bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT L 380 af 27.10.2014, s. 27.

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 30. september 2015 — Nunes mod Revisionsretten (Sag F-54/15)

(Personalesag — kontraktansat — anfægtelse af ansættelsesvilkårene — for sent indgivet klage — manglende overholdelse af den administrative procedure — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 371/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Carlos Nunes (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat M. Petit)

Sagsøgt: Revisionsretten for Den Europæiske Union

Sagens genstand

Påstand om annullation af Revisionsrettens afgørelse truffet i april 2009 om at ændre ansættelsesvedtægten og sagsøgerens aflønning og påstand om at tilpasse hans aflønning med tilbagevirkende kraft fra april 2009

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
 - 2) Carlos Nunes bærer sine egne omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA